VOLUME :19, ISSUE 1
ONLINE EDITION

STOTS Sahayatra

COVID

AND MIGRANT EXODUS

CHIEF EDITOR
Fr. Dr.Jossi Jacob

EDITORIAL BOARD
H.G. Geevarghese Mar Coorilos
H.G. Dr. Geevarghese Mar Yulios
Fr. Dr. Jogy C. George
Fr. B. M.Thomas

STUDENTS EDITORIAL ASSISTANTS
Dn. Nithin Mathew
Br. Rijo Geevarghese
Br. Wilson Abraham
Br. Emmanuel Thomas
Sr. Vandana Sinha
Br. Steffin Joseph (Design Editor)

BUSINESS MANAGER
Fr. Joshy P. Jacob

LAYOUT & PAGE SETTING
Astus Graphics, Nedmoncavu,
Kollam, Phone : 9188689781

ST.THOMAS ORTHODOX THEOLOGICAL SEMINARY

BRAHMANI, P. O. KALMESHWAR,
NAGPUR-441501(M.S.)

Phone : +91 8605869697
Email : sahayatrastots@gmail.com
stotspro@gmail.com
Website : www.stots.in

CONTACT NUMBERS

Principals office	:	+91 9544972724 +91 9400352724
Bursar	:	+91 9702762767
OSSAE-OKR	:	+91 9823740567
OVBS Office	:	+91 8888722164
Online Study	:	+91 8208263633

STOTS
Sahayatra
VOLUME :19, ISSUE 1
ONLINE EDITION

INDEX

Editorial 2

Art for Healing and Solidarity in the Covidosphere
Fr. Dr. K. M. George
.... 3

അടച്ചിടലിൽ അനാഥരാക്കപ്പെട്ടവർ"
Br. Jijin Sam James
.... 6

Meaninglessness of 'name' and Ineffectiveness of 'definition'
H. G. Dr. Zacharias Mar Aprem
.... 8

"Black is beautiful" A short Write Up
Fr. Dr. K. M. George
.... 9

FAREWELL

We, the Sahayatra team would like to thank Fr. Dr. Bijesh Philip, the former Principal of STOTS and former chief-editor of Sahayatra for all these years of guidance and leadership. We pray that he may have a blessed future ministry in the service of the Church of God.

We would also like to welcome Fr. Dr. Jossi Jacob, Principal, STOTS, as the new chief-editor.

Editorial

The whole world is facing an unprecedented situation due to the COVID-19 Pandemic. It has got serious impact of making changes in certain perspectives and functioning patterns of the world, but the basic issues related to the functioning and thought processing of the humanity remain nearly the same. Globalisation turned the earth into a village and the current pandemic affected it as a flu spreading in a village. May God Almighty shower immense mercy on His creation and rescue the mankind from this disastrous situation.

Even though today's world is facing confusion due to the unprecedented situations it basically expresses a pluralistic outfit. Cultures are interacting and new cultural forms used to be emerging, multicultural communities and cosmopolitan cities became common inhabitants for humanity. Consumerism is prevailing as if it is the pattern of most fitting in the contemporary social context. As a result of all these social changes occurring in the context of modernity, individuals began to detach from each other. Every one of the human being turns into independent islands. This trend is a deviation from the original purpose of humanity, which God envisaged. According to the Orthodox theology and spirituality, individuals become persons by being into Christ. Personhood is not a state of existence in isolation, but a condition of being in communion. Communion has three dimensions, namely, communion with God, communion with fellow human beings and with whole nature including the living and non-living things. As we are created in the Image and Likeness of God, we have the potential and responsibility to grow in communion with Him. Communion with God must grow through our growth in Him and towards Him.

I believe it's high time for Sahayatra to move further with its specific orientation by publishing articles and studies related to the areas of Orthodox Theology and Spirituality. Social issues of contemporary relevance and themes related to our ecological concerns. Spirituality will never be completed without us addressing the genuine needs of our fellow beings. Today's rapidly changing society and the persons are in need of proper understanding to remain and to live in line with the will of God. Reliance on God makes the humanity capable in effectively addressing disastrous conditions like the current pandemic with hope and optimism. In this context it is the responsibility of the church to analyze the society and the social trends, expose it with clarity before the believers not to be deceived. So Sahaytra has to seek attention to the challenges and shed light in the path for the readers to understand the constantly changing social situations and to inspire them for being in the true way. Preservation and protection of nature is always a concern expressed in the Holy Bible and the writings of the Fathers of the Church. St. Ephrem writes "...both Nature and Scripture might bear witness to the creator: Nature, through man's use of it, Scripture, through his reading of it." (Hymns on Paradise 5:2).

May God illumine us through our proper use of
nature and scripture!

Fr. Dr. Jossi Jacob

Disclaimer : Amidst the challenges raised by corona virus outbreak, Sahayatra magazine comes to your hand in digital avatar this time. This digital edition is temporary and we will be back with the printed edition when everything is back to normal. We have also added a free one year subscription to all our beloved subscribers. Happy reading!

ART FOR HEALING AND SOLIDARITY IN THE COVIDOSPHERE

Fr. Dr. K.M. GEORGE
Director, Sopana Orthodox Academy
Chairman, Paulose Mar Gregorios Chair, M G University

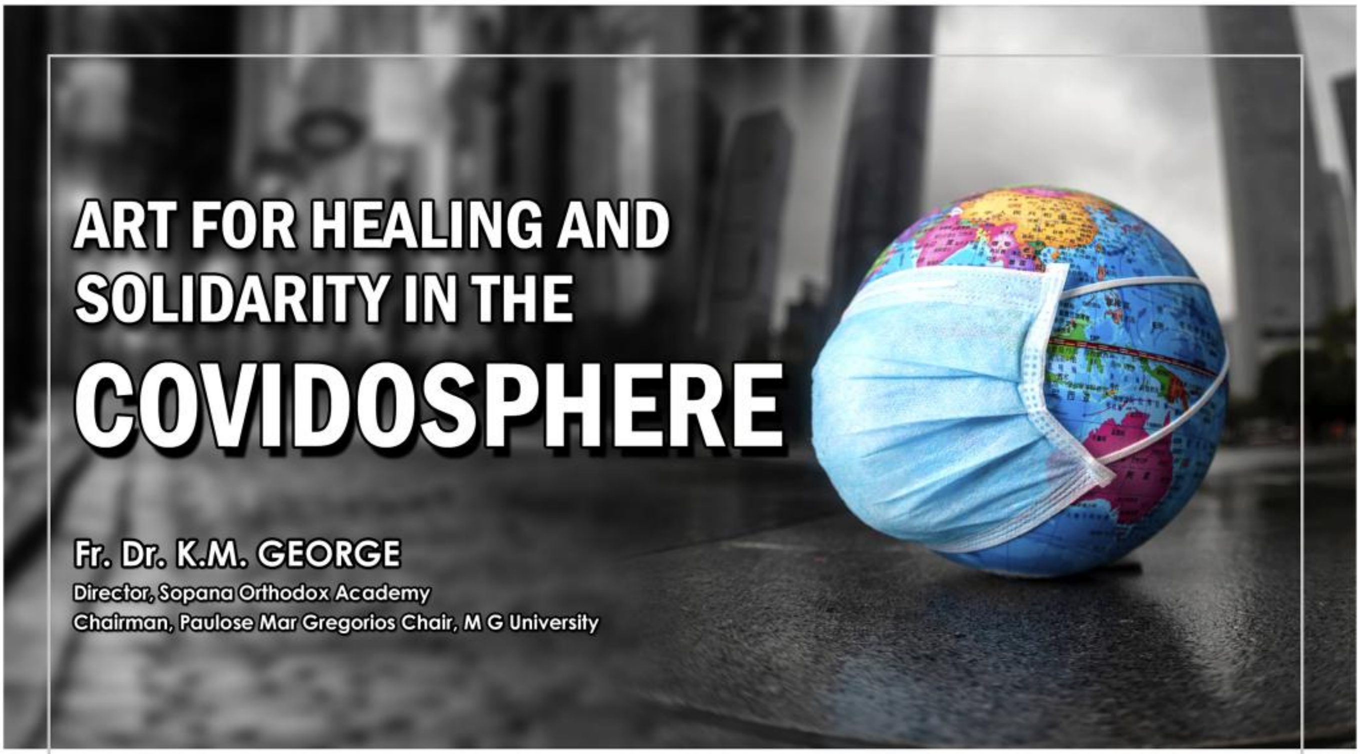

One of the striking paradoxes we observe during the long 'Covidemic' lockdown is that when most human activities stopped or slowed down the non human nature flourished. When millions of motor vehicles emitting heat and carbon disappeared from our roads, birds broke forth into singing to wake up human beings in megacities like New York. When industrial dust and smoke settled, the atmosphere became so clear that people had the exciting experience of viewing mountain chains like the Himalayas from far off places.

This is an eye opener. It proves once again that long lost cry of poets, artists, ecologists, futurologists, philosophers and all lovers of nature that all life on earth is fast moving to the point of total annihilation because of the irresponsible human behaviour. But planners and politicians, 'progressistes' and profit - seekers turned a deaf ear.

Artists across the globe turned anew to nature, the inexhaustible source for all life, for insight and inspiration in the Covid crisis. There has been enormous creativity in the field of art, particularly painting, sculpture and music during the lockdown when artists worked and exhibited online individually and in groups. Many of them responded to the new human predicament through their creative productions. Their works contain in varying degrees prophetic, therapeutic, critical, consolatory and apocalyptic elements as well as sanguine visions of a new heaven and new earth and a social order exemplifying justice, peace and the interconnectedness of all life.

Art communicates far more deeply and effectively than verbal and discursive theology. A lot of verbal fights on doctrine in the history of the church had been seriously divisive of the Body of Christ and created centuries - old hostility between Christians. The theological word – fight (logomachia as it was satirically put by one of the most respected Christian theologians of antiquity, Gregory of Nazianzus) ignored the metaphorical, parabolic and other figurative dimensions of human language. The linguistic literalism lacked all aesthetic sense. It simply didn't take into account that 'Jesus always spoke in parables, and without parable he didn't teach anything.'

As kindly requested by the Editor, let me present to you three of the seven modest paintings done during the lockdown. They try to convey some aspects of the human condition at the global level.

THE SNAIL O' CLOCK

This is a totally symbolic work. A giant snail's shell is the face of a clock in a cosmic setting. But the needles don't follow the regular course. One of them jumps out of the frame of the clock and tries to point to the cosmic time of night and day repeated endlessly. There the metallic – mechanical needle becomes the leaf of a Bodhi tree, the tree associated with the Buddha's enlightenment. The other needle, twisted on itself, goes round in a cyclic manner first, but finally forks into two needles making the shape of the symbol of Infinity (∞). So the Roman digits on the face of the clock, that are supposed to mark time, become empty of meaning without the two needles that ran away. Even the regular Roman digit XII on top of the dial is ambiguous. Since the 1 stands on both sides of the X we can't make any sense of IXI. If you insist on making some sense it can be 11 minus 1 or 9 plus 1. Taken in itself the clock shows the absurdity of our time and history. (Some devout Christians may see here the scene of the cruxifixion of Christ, an event that lends meaning to history!)

The snail that has come out of the shell is considered the epitome of slowness. It's 'slug-gishness' is universally deplored by us moderns in our age of the adoration of speed. Our current technology is seeking speedier and speedier ways of conquering time and space from Wi-Fi to space travel. (The irony is that the Corona virus has travelled globally by air by means of our speediest vehicle, the airplane, space shuttles apart, and consequently all aircrafts had to be grounded). The snail with its powerful sensors discerns the hazy future and quietly moves into it on the wheel of Dharma *(Dharma Chakra)* with all that it implies for a new ethics and conduct of life and radically different order of the world. Ever since the invention of the wheel, considered as a revolutionary transition point for human civilization, our world has been moving on the wheel of ever new technology.

The Sunset

A rather dismal scenario of a future city, sort of ghost city. Symbolically, it is the sunset of our great urban civilization. Actually, this work is not a flat painting as seen in the picture. The background with splendid colours of a sunset is painted on a flat canvas. But the tail ruined skyscrapers, relics of a glorious past, are real rotten tree bark taken from different logs of old wood. So the work looks projected and three – dimensional. There is a white church building, equally ruined, in the middle. In several western cities like New York one can see very old cathedrals, once the tallest buildings in the city, but now dwarfed by surrounding skyscrapers. The colourful sunset is always there, even when all human construction and civilization rise and fall. Nature remains unperturbed.

THE BLESSED MEDICINAL PLANT

In the ancient Syriac liturgical text attributed to St. James of Jerusalem Jesus is called "the Blessed Plant (Root)" that by its sweet fragrance dispelled the bad odour of evil and brought healing to all. This idea inspired the painting. The plant (root) actually rises from beyond the very foundation of the world, and its two leaves are stretched out to heaven like arms interceding for the whole world. The theme is inspired by the pervasive Covidophobia and the desperate search for healing and wholeness.

Fr. Dr. K.M. George is member of a team of artists called CARP – Company of Artists for Radiating Peace. As part of their commitment to peace – building through art they conduct free art workshops for school children. In this article some words like covidosphere, covidemic and covidophobia are newly coined, assuming that they are self – explanatory).

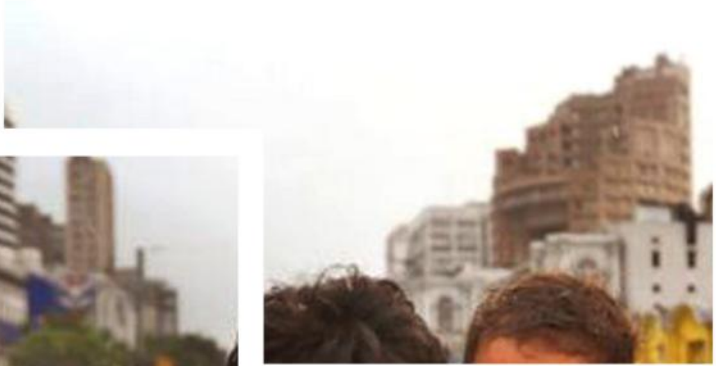

അടച്ചിടലിൽ അനാഥരാക്കപ്പെട്ടവർ

ബ്രദർ ജിജിൻ സാം ജെയിംസ്
BD IV, സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി, നാഗ്പൂർ

ലോക്ഡൗൺ കാലത്തെ കൂട്ടപ്പലായനമധ്യേ വഴിയികിലും റെയിൽ പാതയിലും പൊലിഞ്ഞ ഇരുനൂറിലധികം ജീവനുകൾ ഉയർത്തുന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ട്. രാജ്യത്തെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ, അസംഘടിത മേഖലകളിൽ, അപകടകരമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന കോടിക്കണക്കിനു കുടിയേറ്റ തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതം എന്തായിത്തീരും എന്ന ചോദ്യം. ഉത്തരവാദിത്തപെട്ടവർക്കും ഭരണാധികാരികൾക്കുമൊക്കെ ഉത്തരം മുട്ടുന്നൊരു ചോദ്യം. അന്യസംസ്ഥാന തൊഴിലാളികൾ എന്ന വിളിപ്പേരിൽ നിന്നും 'അഥിതി തൊഴിലാളികൾ' എന്ന സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകിയ തൊഴിച്ചാൽ അവരിന്നും സുരക്ഷിതത്വം എന്തെന്നറിയാത്ത, സാമ്പത്തികപുരോഗതിയെ പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത, അവകാശങ്ങളെ പറ്റി ബോധവാന്മാരല്ലാത്ത വിഭാഗമായി അവശേഷിക്കുന്നു. പിന്നോക്ക അവസ്ഥയിലുള്ള പല ഉത്തര-കിഴക്കൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും, പ്രത്യേകിച്ച് ഉത്തർപ്രദേശ്, ജാർഖണ്ഡ്, ഒഡിഷ, ബീഹാർ. ആസ്സാം, ബംഗാൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ജോലി തേടി മഹാരാഷ്ട്ര, ഡൽഹി, കേരളം, കർണാടക സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് കുടുംബസമേതമുള്ള പാലായനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് പതിറ്റാണ്ടായുള്ള സാധാരണ കാഴ്ചയായിരുന്നു. മിക്കവാറും സാക്ഷരത അന്യമായ, പ്രത്യേക തൊഴിൽ വൈധക്ത്യമോ പാടവമോ തെളിയിക്കുവാനില്ലാത്ത ജനങ്ങൾ അപകടകരമായ പല മേഖലകളിലും ജോലി ചെയ്യുന്നു. കേരളം പോലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ മിനിമം വേതനവും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ഒരു പരിധിവരെ ലഭിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താമെങ്കിലും മിക്ക സംസ്ഥാനങ്ങളിലും സ്ഥിതി വിഭിന്നമാണ്. ഏറിയാൽ രണ്ട് നേരം ലഭിക്കുന്ന ആഹാരത്തെ പ്രതി അടിമവേല ചെയ്യിക്കുന്ന തൊഴിലിടങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. വേൾഡ് ഇക്കണോമിക് ഫോറത്തിന്റെ 2017 ലെ കണക്കുപ്രകാരം ഇന്ത്യയിൽ ആകെ 14 കോടി കുടിയേറ്റ തൊഴിലാളികളിൽ സിംഹഭാഗവും അസംഘടിത മേഖലയിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നല്ല പാർപ്പിട സൗകര്യമില്ലാതെ, ന്യായമായ വേതനമില്ലാതെ, അവശ്യ വൈദ്യസഹായമില്ലാതെ ജീവിതം തള്ളി നീക്കേണ്ടി വരുന്നവർ. രാവന്തിയോളം, പിന്നെയും ആരോഗ്യം ശേഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇരുളിനെയും പകലാക്കി തൊഴിലുടമയുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളാവുക എന്നതൊഴിച്ചാൽ മറ്റൊരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ അവർ ജീവിച്ചുതീർക്കുന്ന ദിനങ്ങൾ. കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ തൊഴിൽ/ തൊഴിലാളി നയങ്ങളൊന്നും ക്ഷേമം വരുത്താത്ത ഒത്തിരി ജീവിതങ്ങൾ. ചുരുക്കത്തിൽ അവർ നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളി ജീവൻ നിലനിർത്തി ജീവനോപാധി കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ്.

അത്ര കഠിനമായ ജീവിത സാഹചര്യത്തിന് നടുവിലേക്കാണ്, ലോകത്തെയാകെ നിശ്ചലമാക്കികൊണ്ട് കോവിഡ് 19 എന്ന മഹാമാരി കടന്നുവന്നത്. പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഭാഗമായി രാജ്യം മുഴുവൻ മൂന്നു മാസം അടച്ചിട്ടപ്പോൾ അക്ഷരാർഥത്തിൽ അനാഥമായത് ഇവരുടെ ഉപജീവന മാർഗമാണ്. ചെറുകിട - വൻകിട വ്യവസായ ശാലകളൊക്കെ അടച്ചിടുകയും നിർമ്മാണ മേഖല സ്തംഭിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അന്നം മുടങ്ങിയത് ഇപ്പോൾ ഏകദേശം പതിനെട്ട് കോടിയിലധികം വരുന്ന തൊഴിലാളികളും അവരെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന അത്രയും തന്നെ കുടുംബങ്ങളും, മൊത്തം സംഖ്യയെടുത്താൽ അമ്പത് കോടിയോളം ആളുകൾ.

മുൻപെങ്ങുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അസാധാരണ സാഹചര്യത്തിനു മുമ്പിൽ, രോഗപ്രതിരോധത്തിന് ദ്രുതഗതിയിൽ നടപടിയെടുക്കേണ്ടത് തീർത്തും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ജനസംഖ്യയിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനത്തുള്ള, എന്നാൽ ആ ജനസംഖ്യയ്ക്ക് മുഴുവനും വൈദ്യസഹായം പൂർണ്ണ സജ്ജമായി ലഭ്യമാക്കുവാൻ ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഇന്ത്യയിൽ. കാട്ടുതീ പോലെ പടർന്ന് രാജ്യത്തെ ആതുരശുശ്രൂഷ മേഖലയെ മുഴുവൻ താറുമാറാക്കാൻ കെല്പുള്ള ഒരു മഹാമാരിക്ക് മുൻപിൽ സമ്പൂർണ അടച്ചിടൽ' അല്ലാതെ മറ്റൊരുവഴിയും ഇല്ല എന്നത് യാഥാർഥ്യമാണ്.

എന്നാൽ സമ്പൂർണ്ണ 'അടച്ചിടലിൽ' ഭരണകർത്താക്കളും ഉത്തരവാദിത്തപെട്ടവരും മറന്നു കളഞ്ഞത് ഈ അമ്പത് കോടിയോളം വരുന്ന ജനങ്ങളെയാണ്. പൊതു സ്വകാര്യ മേഖലകളിലെ സംഘടിത ജീവനക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ കൈക്കൊണ്ട ക്ഷേമ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരംശം പോലും ഈ തൊഴിലാളികൾക്കായി ലഭ്യമാക്കിയിരുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ പട്ടിണികൊണ്ടും, രോഗത്തെ പറ്റി ശരിയായ അവബോധ മില്ലാത്തതിനാലും തൊഴിലിടങ്ങൾ വിട്ട് തിരികെ മടങ്ങുവാൻ തെരുവിലിറങ്ങിയപ്പോൾ മാത്രമാണ് സർക്കാരുകളുടെ ശ്രദ്ധ ഈ മേഖലയിലേക്ക് തിരിയുന്നതുപോലും. 'കൈ കഴുകൽ' ശരിക്കും കണ്ടത് ഇവിടെയാണ്. പരസ്പരം പഴിചാരി കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ഒഴിയാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ ബഹളങ്ങൾക്കിടെയാണ് ഈ തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അനേകം യാഥാർഥ്യങ്ങൾ പുറത്തു വരുന്നത്.

പ്രധാനം കോവിഡ് പ്രധിരോധ പ്രവർത്തനനങ്ങളോ ബോവൽക്കരണമോ ഇവർക്കിടയിൽ നടത്തിയിരുന്നില്ല എന്നതാണ്. സൗജന്യ റേഷൻ വിതരണങ്ങൾക്കിടയിലും 'പട്ടികയിൽ' ഉൾപെടാത്തതിനാൽ അവർ പട്ടിണിയുമായി അവശേഷിച്ചു. ഗുരുതരമായ മറ്റൊരു വീഴ്ച, എത്ര തൊഴിലാളികൾ ഉണ്ടെന്നോ, അവർ എവിടെനിന്നാണെന്നോ, എവിടെ ജോലിചെയ്യുന്നെന്നോ, എവിടെ താമസിക്കുന്നെന്നോ, അവരുടെ കുടുംബമോ മറ്റ് ആശ്രിതരോ കൂടെയുണ്ടോ എന്ന് തുടങ്ങിയ യാതൊരു വിവരവും ഉത്തരവാദിത്തപെട്ടവരുടെ കൈവശമില്ല. തദ്ദേശ ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഏറ്റവും മികച്ച പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവെക്കുന്ന കേരളത്തിൽ പോലും സ്ഥിതി വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല. ആ സാഹചര്യത്തിൽ കോവിഡ് സാമൂഹ്യ വ്യാപനം പോലുള്ള ഗുരുതര സ്ഥിതിയിലേക്ക് കടന്നിരുന്നെങ്കിൽ അഥിതി തൊഴിലാളി ക്യാമ്പുകളൊക്കെ മരണത്തിന്റെ കേളീരംഗമായി തീരുമായിരുന്നു.

സാമൂഹിക അകല നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കാതിരിക്കുന്നത് ന്യായികരിക്കാൻ പറ്റാത്ത കുറ്റമാണ്. എങ്കിലും തെരുവുകളിലും റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിലും അവർ കൂട്ടം കൂടിയത് 'ഞങ്ങൾ പട്ടിണിയിലാണ്' എന്ന് പറയുവാനാണ്. 'വീടെത്തി മരിക്കുവാനുള്ള' നിശ്ചയം അവരുടെ ഉള്ളിൽ ജനിച്ചത് ഭരണകർത്താക്കളുടെ തിരസ്കരണ മനോഭാവം മൂലമാണ്. ഡൽഹിയിൽ നിന്നും അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുള്ള ബസ്സുകളിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്നും, ദേശീയപാതകളിൽ ആയിരത്തിലധികം കിലോമീറ്ററുകൾ നടന്നു തീർക്കുവാനിറങ്ങിയതും, റെയിൽ പാതയിലൂടെ ചുവപ്പു സിഗ്നൽ അവഗണിച്ചു നടന്നതുമൊക്കെ 'അടച്ചിടലുകൾക്കിടയിൽ' അവരെ അവഗണിച്ചതുകൊണ്ട് കൂടിയാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യ കോവിഡ് കേസ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ജനുവരി 30 മുതൽ ലോക് ഡൗൺ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന മാർച്ച് 24 വരെയുള്ള നാളുകളിൽ, രോഗവ്യാപന സാധ്യത മുന്നിൽ കണ്ടു നടത്തിയ ചർച്ചകളിൽ, ഈ ജീവിതങ്ങൾ കൂടി പരിഗണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മുൻപ് പറഞ്ഞ ഇരുന്നൂറിലധികം ജീവനുകൾ ചോദ്യചിഹ്നങ്ങളായി മാറുകയില്ലായിരുന്നു. അവർക്ക് രോഗത്തെ പറ്റി ശരിയായ അവബോധം നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ. ഭക്ഷണം, താമസം മറ്റ് അവശ്യ സേവനങ്ങളും സുരക്ഷയുമൊക്കെ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ........!

സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കൊടുവിൽ, കുടിയേറ്റ തൊഴിലാളികൾക്കായി ഗരീബ് 'കല്യാൺ യോജന' പ്രകാരം അൻപതിനായിരം കോടി എന്ന ഭീമമായ തുകയുടെ ക്ഷേമ പദ്ധതികൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സർക്കാർ വകുപ്പുകളുടെ ഇടനാഴികൾ താണ്ടി എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമായി ഈ തുക വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയും എന്നുള്ളത് കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് മൂലകാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന് തെറ്റായ ചിന്താഗതിയാണ്. രാജ്യം പൗരനെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നതിലുപരി തൊഴിലുടമ തൊഴിലാളിയെ സംരക്ഷിക്കട്ടെ എന്ന ചിന്ത ആരിലൊക്കെയൊ ഉയർന്നു എന്നതാണ്.

കോവിഡ് തൊഴിലിടങ്ങളിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രതിസന്ധിക്കപ്പുറം ഇനിയും തൊഴിൽ തേടിയുള്ള പലായനം പുനരാംഭിക്കുമ്പോൾ, ഈ ജീവിതങ്ങളെ പറ്റി വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട്, വേതനവും സുരക്ഷയും ഉറപ്പാക്കുന്ന ക്ഷേമ പദ്ധതികൾ അടിയന്തിര സാഹചര്യങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സഹായങ്ങൾ, ഭേദപ്പെട്ട പാർപ്പിട, വൈദ്യ സഹായങ്ങൾ, കുട്ടികൾക്കായി വിദ്യാഭ്യാസ സേവനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഉറപ്പാക്കുവാൻ നാം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാകണം.

ന്യൂഡൽഹിയിൽ നിന്ന് സ്വദേശമായ ബീഹാറിലേക്ക് ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറു കിലോമീറ്റർ സൈക്കിൾ ചവിട്ടിയ ജ്യോതി കുമാരിയെന്ന പതിനഞ്ച് വയസ്സുകാരി വാർത്തകളിൽ നിറഞ്ഞു. അവൾ തനിച്ചായിരുന്നില്ല. അപകടത്തിൽ പരിക്കേറ്റ തന്റെ പിതാവിനെ പിറകിൽ കെട്ടിവെച്ചാണ് യാത്ര ചെയ്തത്. ജോലി നഷ്ടപെട്ട പിതാവിനെയും കൊണ്ട് ആ കുട്ടി മറ്റെന്ത് ചെയ്യാനാണ്?. ചില സുമനസ്സുകൾ സഹായിച്ചത് ഒഴികെ, ലഭിക്കേണ്ടിടത്ത് നിന്നും അവൾക്കൊരു സഹായവും ലഭിച്ചില്ല. ആ പതിനഞ്ച്കാരിയുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിൽ നിന്ന്, ചുമതലാ ബോധത്തിൽനിന്ന് പാഠമുൾക്കൊള്ളുവാൻ ഉത്തരവാദിത്തപെട്ടവർക്ക് കഴിയട്ടെ. തീർച്ചയായും ഒരു നല്ല പ്രഭാതം നമ്മുടെ 'അതിഥികളെ' കാത്തിരുപ്പുണ്ട്.

Meaninglessness of 'Name' and Ineffectiveness of 'Definition'

H.G. Dr. Zacharias Mar Aprem
Metropolitan, Diocese of Adoor-Kadampanad
President, Senate of Serampore College (University)

"Tao which is named is not the eternal Tao;
The name which is given is not the eternal name
Since naming is the beginning of all limitations
The unnamable is the eternally real"
(Tao Te Ching)

A beautiful citation from 'Tao Te Ching' of Lao Tzu, a 6th century BC philosopher of China. He was later acclaimed as the founder of Taoism. For him the process of 'naming' is an activity of 'reductionism'. The rationale behind Lao Tzu's argument might be his conviction that every 'word' which is being pronounced has limitation. Words are combinations of alphabets and every word or alphabet has limitations of cultural, social and time horizons. When a 'word' transcends the horizon of any of these kind, it loses its significance. This is applicable even in the case of every language too. No language is sufficient enough to express the thoughts of our inner being. Before we pronounce a 'word' it was there in our mind in the form of an idea; in western philosophical category 'reason'; theologically speaking the unutterable reason of God, 'Logos'. Words or ideas before it's manifestation through alphabets are in fact ineffable; while uttering it, reduction will take place. This is the reason behind Yahweh's answer to Moses' inquiry; at the bottom of Mount Sinai. Moses raised his voice and asked "who are you" and "what is your name"? (Exodus 3:13). The Almighty answered in an abstract way "I am what I am" (3:14). God never mentioned the 'name'. Is there any name like this? No doubt, a big 'No'. But in reality, it is a perfect 'Yes'. The reason behind this 'unveiling truth' may be analyzed through the statement of Lao Tzu 'naming is the beginning of all limitations'. 'Being' of God is beyond human comprehension. 'It' is beyond all qualifications; 'It' transcends every adjective. There is no way to define or to name the Being. 'It' is the 'being in itself' to 'Which' the theological tradition termed as the 'Essence' (ousia).Thus the ousia of God is beyond human understanding.

In Eastern Christian tradition there is a method to handle this issue of naming God; method of positive negation or "apophatic" approach. What/Who is God? Apophatic theology never proposes any answer other than 'negation of any definition'. Tao which is named is not the eternal Tao'. Among Indian philosophical traditions *'Vedanta sampradaya'* uses similar approach to know the Ultimate (Brahman) and that approach is often called *'neti', 'neti'* (not this, not this). A never-ending inquiry into the nature of the Absolute, also to define the Absolute. Advaitic tradition, instead, put forward an epistemological arrangement using the terms *'saguna' and'nirguna'*.Saguna is the realm of attributing any quality or any adjective to the Ultimate and Nirguna is the realm of transcending every attribute; here the Ultimate is beyond all qualities since any attributes or qualities are mix of words. A kind of naming and thus it is a limitation. 'Word play', sometimes become an intellectual jargon and some other time causes conflict especially in the realm of religion and faith. Futile attempts to define the Ultimate might have been one of the reasons of religious fanaticism and fundamentalism. Realization of Moses in the valley of Mount Sinai and realization of Lao Tzu help us to know God, not on the basis of any verbal articulations but on the basis of personal experience at the possible extant.

BLACK IS BEAUTIFUL

Fr. Dr. K.M.George

Director, Sopana Orthodox Academy
Chairman, Paulose Mar Gregorios Chair, M G University

In Kerala's countryside we could once easily spot a delightful wild variety of Mussaenda plant. It's first leaves are all dark green, then come white leaves, and finally the cute red flowers inside the white (My picture here shows a different variety).
Standing around the plant we children chanted in unison:

Amma karumpi,
Makalu velumpi,
Makalude makaloru
Sundarikkotha.
Roughly translated it reads:
Mother dark,
daughter fair,
daughter's daughter damsel fairest.

We learned it from our mothers and grandmothers. Sometimes we would wield a stick and strike down the wild plant leaf by leaf while singing it rhythmically. This was in imitation of some of our teachers who beat us for some reason or no reason. We were unknowingly projecting our anger onto the poor plant. (I wonder if modern man's brutality to nature is some kind of infantile Adam's anger against God who expelled him from paradise. Let's ask Herr Doctor Freud !) It was much later, while learning about European colonial empires, slave trade, apartheid and pervasive racial discrimination that I realized how racist and color-discriminatory our innocently chanted verse was. Some people might say the standard of beauty hidden in the chant was a white British colonial heritage. But it was here with us long before the colonial era. The white European colonial domination of the dark skinned people probably strengthened our own colour-discriminatory aesthetics. Deeply ingrained in our caste system was the grand narrative of the so-called ancient Aryan-Dravidian conflict and the dominant aesthetics of fair skinned "Aryans " imposed on all the rest of Indians. Acting in school dramas more than half a century ago I remember how heavily they coated your face with white powder,just to be in line with the standards of the prevailing white skin aesthetics.
In our times the rallying cry Black is Beautiful arose from a deeply wounded collective consciousness of people who have been brutally discriminated against for centuries now.The horrible killing of George Floyd, our dark-skinned African-American brother, once again reminds us how demonic a racist ideology based on skin colour can become.

The write up was borrowed from Solitary Walk -(Number 19), a series of Contemplative thoughts on Nature and Surroundings.

REG NO : MAH/ENG/09056

No Home Desk-14(4) WS - 117/2003

₹50/-

Sahayatra STOTS

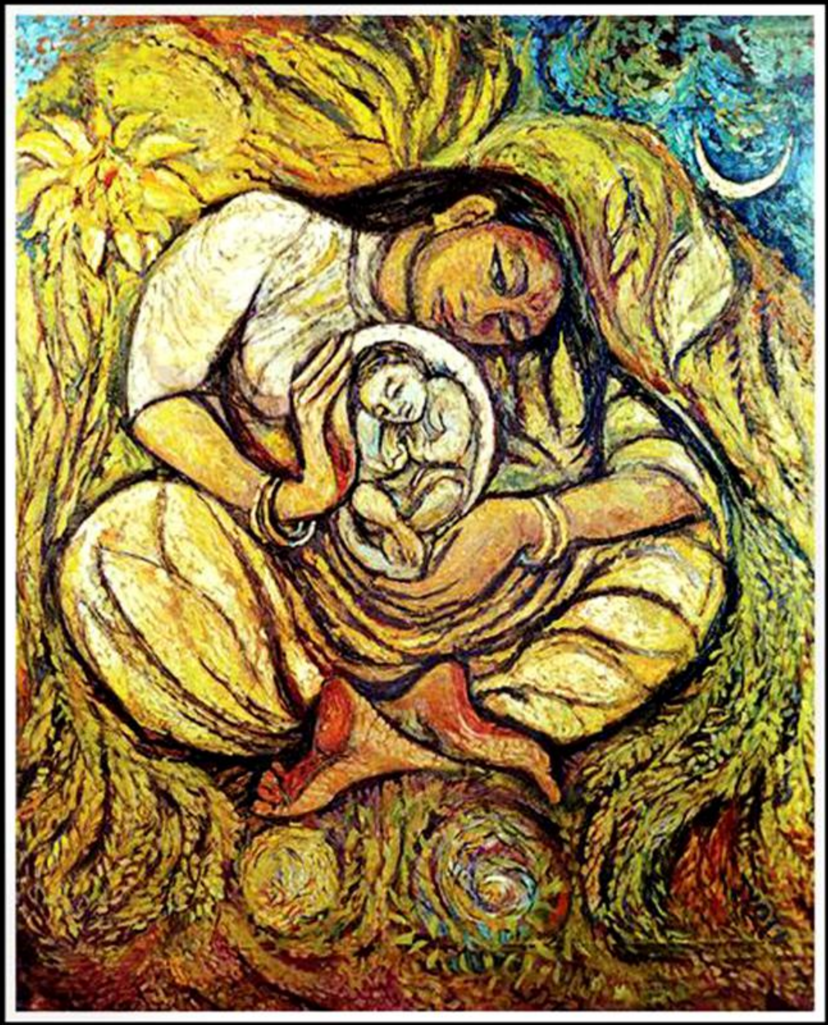

"Dalit Madonna" painted by Artist Jyoti Sahi in 2000.

The artist has sought to illuminate the Christian faith through the cultural traditions of India.This image echoes the Indian folk symbol of the grinding stone, found in every traditional home. This has two parts. The larger "Mother Stone" is fixed and stable, whilst the smaller "Baby Stone" moves to grind food stuffs on the Mother Stone. Relating Mary and Jesus to this symbol links the bond between them to the preparation of daily bread on the grinding stone so we can think of it when saying "Give us this day our daily bread". "Dalit" means broken (sometimes used by those in South Asia traditionally regarded as low caste or 'untouchable'). Breaking items on the grinding stone is necessary to create wholesome food for the family. The suffering in the relationship of Jesus and Mary is necessary to create life and hope.

Reference: https://www.methodist.org.uk/our-faith/reflecting-on-faith/the-methodist-modern-art-collection/index-of-works/dalit-madonna-jyoti-sahi/